

[Melchior.]

oven i købet er grundlovsbestemt. Vi siger heller ikke i sparetider, at vi kan klare os med 159 folketingsmedlemmer, fordi der nu skal skæres ned på alting.

Jeg er sikker på, at en radikal gruppe, i hvilken forhenværende statsminister Hilmar Baunsgaard havde haft sæde, ikke ville have taget den stilling, den ulogiske stilling, som det radikale parti nu tager, og jeg er også sikker på, at hr. Niels Helveg Petersen selv ikke ville have kunnet tage sådan en stilling, før han nu har været udenlands, men bortset fra dette synes jeg ikke, det er nogen sørgelig nyhed. Jeg vil endda sige, at det er dagens glade nyhed, at det radikale parti nu endelig har bekendt kulør, og jeg tror ikke, forsvarsviljen i den danske befolkning bliver forringet en tøddel deraf.

Ole Henriksen (SF):

Til hr. Melchior's familiebudget synes jeg at der nok kunne føjes en række andre interessante ting. Jeg ville selv personlig foretrække ikke at give min søn det krigslegøtøj i julegave, som måske var planlagt, hvis man kom til at skulle nedskære på den måde. Men jeg synes jo, argumentationen er god, og jeg vil håbe, at hr. Melchior vil bruge den senere, når der kommer nedskæringer på andre områder, som vi betragter som værende af mere vital betydning for befolkningen.

Hr. Poul Schlüter sagde heroppefra, at forsvaret er barske realiteter, og det kan selvfølgelig forstås på mere end én måde. Det er da rigtigt, at det er barske realiteter, hvis krigsvæsenet kommer i funktion, men det er også barske realiteter, den måde, man har forhandlet dette forsvarsforlig på, altså denne lukkede kreds, som har siddet og forhandlet nu i 2 år uden egentlig at delagtiggøre de øvrige partier i, hvad der er sket, og som nu kommer med 4 små sider, der skal tages stilling til. Jeg synes godt, man kan forstå, at befolkningen er mere og mere kritisk over for bevillingerne og den måde, som forsvarspolitikken køres på herhjemme, og jeg synes, det er med rette, man spørger sig selv, om det kan være meningen, at vores krigsvæsen nu skal være fredet i klasse A. Det er jo det, der bliver tilfældet i en 4-årig periode, at det bliver fredet i klasse A, og at man faktisk ikke kan skære ned på det. Det er måske endog muligt at optrappe udgifterne til militærvæsenet. Nu kommer de radi-

kale jo efter deres stilling ikke med i forliget, og derfor kan det måske være illusorisk overhovedet at have en genforhandlingsklausul, for jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen af de øvrige partier, der vil kræve genforhandlinger i den forbindelse. Socialdemokratiet, som jo gav valgløfter omkring denne genforhandlingsklausul, er, så vidt jeg kan se, det eneste parti, som kan være i stand til at føle indignation over at være låst fast i 4 år, og de vil måske kræve en genforhandling. Jeg mener, at man har givet klare løfter til befolkningen både før og under valgkampen om, at denne genforhandlingsklausul skulle med. Det samme synes jeg man med rette kan sige om de løfter, der er givet om de besparelser på 430 mill. kr., som nu er udeblevet, og som man nu bare henfører under det almindelige underskud på vores statsbudget. Det synes jeg egentlig også man har krav på at socialdemokratiet svarer på.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne korrigere hr. Ole Henriksen, når han siger, at der har været ført lukkede forhandlinger i 2 år. Der har været forhandlet i 1½ år, og de forberedende forhandlinger om forsvarsskitsen skete i 9 måneder i forsvarsudvalget, hvor også SF er repræsenteret.

Tang Sørensen (FP):

Når dette høje ting diskuterer dansk forsvar og dets fremtid, bør man gøre sig klart, at forsvarsproblematikken er et vitalt spørgsmål for en fri og uafhængig nation. Som et af tingets 61 nye medlemmer finder jeg det beskæmmende, at disse forhandlinger skal finde sted i korridorerne og ikke for åbent tæppe.

Når man tager i betragtning, at østlandene er ude i en stadig udvikling af deres forsvar, og at Rusland f. eks. bruger ca. 13 pct. af sit brutonationalprodukt til udvidelse og effektivisering af sit forsvar, ikke mindst med offensive våben, hvorimod Danmarks forsvarsudgifter kun er ca. 2 pct. af nationalproduktet, må det mane til eftertanke, og man bør stille sig selv det spørgsmål: ønsker vi et dansk forsvar eller ej? Der er svaret klart fra fremskridtspartiets side: vi ønsker et dansk forsvar; vi ønsker et troværdigt forsvar, som vi kan betro vore unges liv og helbred.

Dette kan vi ikke, hvis vi nu eller i den nær-